

Република Србија
УПРАВНИ СУД
12 У 7311/16
11.7.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, мр Зорана Рељића и Павела Јонаша, чланова већа, са судским саветником Весном Иконић, као записничарем, решавајући у управном спору по заједничкој тужби тужилаца: А.А. из ..., ... број ..., Република Словенија и Б.Б. из ..., ул. ... број ..., чији је заједнички пуномоћник Владимир Поповић, адвокат из Београда, ул. Краљице Наталије број 19 и тужиоца "В.В." доо ..., ул. ..., као и по тужби тужиоца "Г.Г." доо ..., ул. ... број ..., чији је пуномоћник Ненад Б. Ромчев, адвокат из Београда, ул. Гласиначка број 12, ради поништаја решења туженог органа Комисије за хартије од вредности Републике Србије, број: 4/0-32-553/9-16 од 30.3.2016. године, са заинтересованим лицем "Д.Д." доо ..., чији је пуномоћник Милица Савић, адвокат из Београда, ул. Ресавска број 23, у предмету откупа акција, по усменој јавној расправи одржаној дана 16.5.2018. године, у нејавној седници већа одржаној дана 11.7.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба тужилаца А.А. из Републике Словеније, Б.Б. из ... и "В.В." доо Београд, СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА СЕ решење Комисије за хартије од вредности Републике Србије, број: 4/0-32-553/9-16 од 30.3.2016. године, и предмет ВРАЋА туженом, као надлежном органу, на поновно одлучивање.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени орган Комисија за хартије од вредности Републике Србије, Београд, ул. Омладинских бригада број 1, да тужиоцима А.А. из ..., ... број ..., Република Словенија и Б.Б. из ..., ул. ... број ..., накнади трошкове управног спора у износу од 61.370,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

ОДБАЦУЈЕ СЕ тужба тужиоца "Д.Д." доо

ОДБИЈА СЕ захтев заинтересованог лица "Г.Г." доо ..., за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем туженог органа о одобрењу објављивања понуде за преузимање акција се одобрава понуђачу "Г.Г." доо ... објављивање понуде за преузимање акција циљног друштва "Ћ.Ћ." (тачка 1.), при чему је понуђач дужан да најкасније наредног дана од дана пријема решења Комисије о одобрењу објављивања понуде за преузимање акција објави скраћен текст понуде за преузимање у истим дневним новинама у којима је објављено обавештење о намери преузимања (тачка 2.), с тим да је понуђач обавезан да понуду за преузимање достави циљном друштву, регулисаном тржишту, односно МТП и Централном регистру најкасније истог дана, а свим акционарима циљног друштва најкасније три дана од дана када је дао налог за објављивање скраћеног текста понуде (тачка 3.), као и да у року од једног дана, након истека рока за плаћање успешно окончане понуде за преузимање, објави извештај о преузимању у истим дневним новинама у којима је објављена понуда за преузимање и да га одмах достави организатору тржишта на коме се тргује акцијама циљног друштва, Комисији и циљном друштву (тачка 4.), с тим да ако понуђач или лице које с њим делује заједнички у року од једне године од дана затварања понуде за преузимање, стекне акције с правом гласа циљног друштва које су биле предмет понуде по цени која је виша од цене из понуде, обавезан је да акционарима који су прихватили понуду за преузимање исплати разлику у цени у року од седам дана од дана стицања, осим уколико је до стицања дошло по основу статусне промене, повећања основног капитала циљног друштва новим улозима или повећања основног капитала из нето имовине циљног друштва у смислу закона којим се уређују привредна друштва (тачка 5.), при чему је ово решење коначно у управном поступку (тачка 6.).

Тужбом тужилаца А.А. из Словеније, Б.Б. из ... и "В.В." доо ..., поднетом Управном суду дана 4.5.2016. године, заведеном под бројем 12 У 7311/16, оспорена је законитост наведеног решења туженог органа. У тужби је наведено да је тужени погрешно применио одредбе члана 22. Закона о преузимању акционарских друштава ("Службени гласник РС", бр. 46/06...99/11), којима је уређено питање утврђивања цене акција у понуди за преузимање јер није правилно утврдио одлучне чињенице у вези с тим када је и на који начин понуђач стекао акције "Е.Е.", што је од круцијалног значаја за утврђивање времена настанка обавезе давања понуде и рачунање ликвидности тих акција, односно периода у којем се утврђује ликвидност. Наведено је да је понуђач дана 16.3.2016. године закључио са привредним друштвом "Ж.Ж." из Чезене, Италија уговор о купопродаји удела у погледу 100% удела у "3.3." доо Сента, стекавши 315.344 акција "ТЕ -ТО", што представља 78,75% свих акција, те да је истог дана понуђач од компаније "Trentmoore" Ltd Лондон, чији је власник Никола Љубичић, члан одбора "Е.Е.", дакле лице повезано са тадашњим већинским акционаром, италијанском компанијом S.F.I.R., трансфером на берзи непосредно стекао још 1.343 акције "Е.Е." по цени од 2.550 динара.

Полазећи од наведеног, тужиоци истичу да тужени орган пропушта да утврди да наведене трансакције, закључене између повезаних лица, представљају јединствен посао закључен са циљем изигравања примене императивне одредбе члана 22. став 3. Закона о преузимању акционарских друштава, која одређује минималну цену када акција није ликвидна, тако што прописује да када акције с правом гласа циљног друштва нису ликвидне у складу са ставом 1. овог члана или нису укључене у трговање

на регулисано тржиште, односно МТП, понуђач је обавезан да понуди акционарима најмање највишу вредност од следећих вредности: највиша цена из става 2. овог члана, књиговодствена вредност акција с правом гласа, процењена вредност акција с правом гласа у складу са законом којим се уређују привредна друштва. Тужιοци налазе да би применом цитиране одредбе, коју је тужени био обавезан да примени, минимална цена акција "Е.Е." износила најмање 3.354,40 динара, колика је њена књиговодствена вредност на дан 31.12.2015. године, што је 804,00 динара више од цене коју је тужени одобрио као правилно формирану у складу са чланом 22. Закона о преузимању акционарских друштава. У тужби је наведено и да је тужени погрешно утврдио да је понуђач прешао контролни праг од 25% акција, прописан чланом 6. Закона о преузимању акционарских друштава, тек 24.3.2016. године, јер није применио одредбу члана 4. наведеног закона која прописује да она лица која међусобно сарађују на основу споразума чији је циљ стицање акција са правом гласа, јесу лица која заједнички делују, те је у вези са том одредбом, тужени пропустио да примени одредбе члана 5. Закона о преузимању акционарских друштава, којима је прописано да је успостављање односа заједничког деловања из члана 4. овог закона изједначено са стицањем акција с правом гласа (став 1.), као и да се акцијама с правом гласа стицаоца додају акције с правом гласа лица која с њим заједнички делују (став 2.). Из наведеног, по налазу тужилаца, следи да је обавеза јавне понуде настала 16.3.2016. године и да у полугодишњем периоду који је претходио дану настанка обавезе, акције "Е.Е." није биле ликвидне. Напоменуто је и да тужени у побијаном решењу није утврдио ни цену по којој је предлагач куповином 100% удела у привредном друштву "З.З." доо Сента посредно стекао 315.344 акција "Е.Е.". Предложено да суд уважи тужбу, поништи оспорено и предмет врати туженом органу на поновно одлучивање.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, најпре навео да ниједан од тужилаца није имао статус странке у управном поступку у коме је донето побијано решење, те стога, уз позивање на праксу некадашњег Врховног суда Срије, према којој мали акционари нису активно легитимисани у управним споровима поводом управних аката донетих на основу Закона о преузимању акционарских друштава ("Службени гласник РС", бр. 46/06...99/11), предлага да суд тужбу одбаци. Опреза ради, тужени орган наводи да су наводи тужбе потпуно неосновани и у свему остаје код побијаног решења, предлагајући да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице "Г.Г." доо Нови Сад, је у поднесцима од 10.8.2016. године и 11.1.2018. године, најпре оспорило правни интерес тужилаца за подношење тужбе, у смислу члана 11. Закона о управним споровима, будући да се оспореним решењем не дира у право, обавезу нити на закону заснован интерес тужилаца, у ком смислу је достављена релеванта судска пракса (решење Управног суда 9 У 11979/2010 (2009) од 14.10.2010. године, решење Врховног суда Србије У 6868/07 од 17.12.2008. године и решење Врховног суда Србије У 253/07 од 23.1.2008. године). Такође је наведено да су тужιοци поводом истог предмета покренули парничне поступке пред Привредним судом у Новом Саду, под бројем 969/16 и Привредним судом у Суботици, под бројем П 169/16, у којима захтевају од овде заинтересованог лица исплату износа на име разлике у цени акција. Такође је наведено да тужилац "В.В." није више мањински акционар АД "Е.Е." јер је продао све акције које је имао у овом друштву, те да је неспорно да овај тужилац нема ни правни, ни економски интерес за тужбу поднету у овом спору. Полазећи од изнетог, заинтересовано лице предлага да Управни суд, у

складу са одредбом члана 26. став 1. тачка 4) Закона о управним споровим, одбаци тужбу. У поднеску од 11.1.2018. године, заинтересовано лице у целости оспорава наводе тужбе, који се односе на: моменат настанка обавезе објављивања понуде за преузимање акција "Е.Е.", обавезу заинтересованог лица за објављивање понуде, заједничко деловање "Г.Г.", "З.З." и S.F.I.R, разлоге објављивања добровољне понуде од стране "Д.Д.", те број купљених акција и њихову ликвидност, односно постојање манипулација на тржишту. Предложено да суд тужбу одбаци као недозвољену, односно одбије, као неосновану.

У поднеску од 7.5.2018. године, заинтересовано лице је навело да тим поднеском обавештава Управни суд да је увидом у списак акционара привредног друштва "Е.Е." ад Сента, који се води у Централном регистру хартија од вредности, утврђено да се тужиоци више не налазе на том списку, те да је у овом тренутку неспорно да тужиоци више нису акционари "Е.Е.", из ког разлога, по налажењу заинтересованог лица, више немају правни интерес за вођење предметног управног спора, уз предлог да суд тужбу одбаци.

Тужбом тужиоца "Д.Д." доо ..., поднетом Управном суду дана 30.6.2016. године, заведеном под бројем 9 У 9622/16, оспорена је законитост наведеног решења туженог органа. У тужби је наведено да је тужилац мали акционар "Ђ.Ђ.", и да има 25 обичних акција са правом гласа, те да као такав има на закону заснован интерес за учешће у овом спору. Даље је наведено да тужилац "Д.Д." доо ..., није учествовао у управном поступку и да је за овде оспорено решење сазнао дана 31.5.2016. године, када је по захтеву пуномоћника тужиоца, од туженог органа добио наведено решење, те да стога има право на тужбу ради заштите својих на закону заснованих интереса, у року од 30 дана. Указано је на неправилну примену одредаба Закона о преузимању акционарских друштава које се односе на утврђивање цене акција које су предмет преузимања, истичући притом да акције циљног друштва у моменту настанка понуде нису биле ликвидне, те да стога цена од 2.550,00 динара није утврђена у складу са законом. С тим у вези, тужилац истиче да се у период, у односу на који се утврђује период ликвидности, не може укључити и дан 16.3.2016. године, односно дан када је извршена куповина удела повезаног лица и када је за "Г.Г." доо ... настала обавеза за објављивање понуде, у складу са одредбом члана 22. став 1. Закона о преузимању акционарских друштава. У реферату тужбе дат је приказ ликвидности акција циљног друштва са даном 16.3.2016. године, на основу чега тужилац закључује да се у конкретном случају акције имају сматрати неликвидним, те да се стога цена истих формира сходно одредбама члана 22. ст. 3. и 4. Закона о преузимању акционарских друштава, а које одредбе тужени орган не примењује, из ког разлога је оспорено решење незаконито. Предложено да суд уважи тужбу, поништи оспорено и предмет врати туженом органу на поновно одлучивање, као и да обавезе туженог да тужиоцу накнади трошкове управног спора, колико буду износили, по АТ и ТТ.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, најпре предложио да Управни суд, из разлога економичности, споји поступке по тужбама заведеним под бројевима 12 У 7311/16 и 9 У 9622/16, ради заједничког одлучивања по тужбама којима се оспорава законитост истог решења. Указано да су испуњени услови за одбачај тужбе по основу: недостатка легитимације на страни тужиоца, јер тужилац није имао статус странке у управном поступку, као и због неблаговремености, будући да је тужба поднета по истеку рока од 60 дана прописаног чланом 18. став 3. Закона о управним споровима,

односно од дана достављања оспореног решења странци, а што се утврђује из доставнице туженог број 4/0-32-553/9-16, уз напомену да је тужилац за оспорено решење могао сазнати и раније, из разлога наведених у одговору на тужбу. Опреза ради, у целости су оспорени наводи тужбе и предложено да суд тужбу одбије, као неосновану.

Пуномоћник тужилаца А.А. из Словеније, Б.Б. из ... и "В.В." доо Београд, изјашњавајући се поднеском од 7.11.2016. године на наводе из одговора на тужбу туженог органа и заинтересованог лица, најпре се успротивио предлогу туженог органа за спајање поступака по наведеним тужбама, наводећи да је тужба тужиоца "Д.Д." доо Београд очигледно неблаговремено поднета, те се о њој не може мериторно одлучивати. У целости су оспорени наводи туженог органа и заинтересованог лица којима се спори легитимација тужилаца за покретање управног спора, истицањем да је институт обавезне понуде за преузимање акционарског друштва установљен искључиво у корист акционара циљног друштва како би им омогућио да понуђачу продају акције по цени прописаној одредбама члана 22. Закона о преузимању акционарских друштава. Посебно је истакнуто да је неосновано позивање туженог органа и заинтересованог лица на судску праксу некадашњег Врховног суда, изражену у решењу У 6868/07 од 17.12.2008. године, у коме је заузет правни став да акционари циљног друштва нису овлашћени да захтевају доношење решења којим се налаже давање понуде за преузимање. Ово стога што је наведено решење поништетно одлуком Уставног суда Србије Уж 1182709 од 24.11.2011. године због повреде права акционара циљног друштва на правно средство и правично суђење. Наведеним поднеском је указано и на налаз и мишљење вештака економско – финансијске струке, према коме је књиговодствена вредност акција "ТЕ – ТО" на дан 31.12.2015. године износила 3.354,58 динара по акцији, што је 804,58 динара више од цене коју је понуђач формирао погрешно примењујући одредбе Закона о преузимању акционарских друштава.

Заинтересовано лице је у поднеску од 7.5.2018. године обавестило суд да је увидом у списак акционара привредног друштва "Е.Е." ад Сента, који се води у Централном регистру хартија од вредности, утврђено да се тужилац "Д.Д." доо Београд више не налази на том списку, односно да више није акционар "Е.Е.", те више нема правни интерес за вођење управног спора, уз предлог да суд тужбу одбаци.

Како се тужбама побија законитост истог оспореног решења, Суд је, у складу са начелом економичности, применом одредбе члана 328. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...55/14), на чију сходну примену упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), спојио поступке ради истовременог одлучивања по тужбама па је поступак вођен под јединственим бројем 12 У 7311/16.

Управни суд је, сагласно одредбама члана 34. став 2. и одредби члана 38. став 1. Закона о управним споровима, одржао усмену јавну расправу у присуству: пуномоћника тужилаца А.А. из Словеније и Б.Б. из ... пуномоћника тужиоца "Д.Д." доо Београд, овлашћеног представника туженог органа и пуномоћника заинтересованог лица, те у одсуству уредно позваног тужиоца "В.В." доо

Пуномоћник тужилаца А.А., Б.Б. и "В.В." доо ..., је на усменој расправи најпре изјавио да га је тужилац "В.В." доо ... пре ове расправе овластио да повуче

тужбу. Управном суду је, међутим, путем препоручене поштанске пошиљке од 16.5.2018. године, послат поднесак директора "В.В." доо Београд, који је и издао пуномоћје именованом адвокату, а којом је суд обавештен да је адвокату Владимиру Поповићу отказано пуномоћје за заступање у свим предметима и пред свим судовима, уз напомену да је обавештење о отказу пуномоћја достављено адвокату 15.5.2018. године, те се суд моли да доставу врши на адресу Булевар Михаила Пупина 10е, 11070 Београд.

Одредбом члана 91. став 2. Законом о парничном поступку ("Сл. гласник РС", бр.72/11...55/14), прописано је да је суд дужан да у току целог поступка пази да ли је лице које се појављује као пуномоћник овлашћено за заступање, с тим да ако утврди да лице које се појављује као пуномоћник није овлашћено за предузимање одређење радње, суд ће да укине парничне радње које је то лице предузело ако те радње странка није накнадно одобрила.

Одредбама члана 92. наведеног закона прописано је да странка може у свако време да опозове пуномоћје, а пуномоћник може да га у свако време откаже (став 1.), да се опозивање, односно отказ пуномоћја мора саопштити суду пред којим се води поступак, у писаном облику или усмено на записник (став 2.), при чему опозивање, односно отказ пуномоћја производи дејство за противну странку од часа када јој је саопштено (став 4.), те да је после отказа пуномоћја пуномоћник дужан да још 30 дана предузима парничне радње за лице које му је издало пуномоћје, ако је потребно да се отклони штета за даваоца пуномоћја која би у то време могла да настане (став 5.).

Полазећи од цитираних законских одредаба и садржине поднеска од 16.5.2018. године о обавештавању суда од стране тужиоца "В.В." доо ... о отказу пуномоћја адвокату Владимиру Поповићу, Управни суд није прихватио наведену изјаву пуномоћника о повлачењу тужбе, имајући притом у виду да је тужилац, као странка у овом управном спору обавештен о одржавању усмене расправе заказане за 16.5.2018. године, те да на исту није присушио, а што није, сагласно одредби члана 38. став 1. Закона о управним споровима, била сметња за одржавања расправе, те је иста одржана у његовом одсуству.

Пуномоћник тужилаца А.А. и Б.Б. је у речи на расправи остао при наводима из тужбе и поднеска од 7.11.2016. године, предлажући да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење, те да обавезе туженог да тужиоцима накнади трошкове управног спора на име: састава тужбе, поднеска од 7.11.2016. године и заступања тужилаца на усменој расправи, у износима од по 45.000,00 динара, као и трошкове судских такси за тужбу и одлуку суда.

Пуномоћник тужиоца "Д.Д." доо ... је у речи на усменој расправи остао при наводима тужбе и предлогу да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење, као и да обавезе туженог да тужиоцу накнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара, на име састава тужбе и износу од 18.000,00 динара, на име заступања тужиоца на усменој расправи, као и трошкове судских такси.

Овлашћени представник туженог органа је у речи на усменој расправи остао при наводима из одговора на тужбу и предлогу да суд тужбе одбаца, односно одбије.

Пуномоћник заинтересованог лица је у речи на усменој расправи остао при наводима из одговора на тужбу, изјавивши притом да повлачи прилог уз поднеске од 7.5.2018. године у којима је наведено да тужиоци А.А. из Словеније, Б.Б. из ... и "Д.Д." доо ..., нису више акционари Е.Е. из ..., са напоменом да наведени тужиоци јесу акционари циљног друштва на дан одржавања усмене јавне расправе, остајући притом при приговору активне легитимације на страни тужилаца из разлога наведених у одговору на тужбу. Предложено је да суд тужбе одбаци, односно одбије, као и да обавезе тужиоце на накнаду трошкова управног спора у износу од по 16.500,00 динара, на име састава тужбе и два образложена поднеска, као и износу од 18.000,00 динара, на име заступања заинтересованог лица на усменој расправи.

Како је од стране туженог органа и заинтересованог лица оспорена легитимација тужилаца за подношење тужбе против овде оспореног решења, Управни суд је, најпре, разматрао питање постојања легитимације на страни тужилаца за покретање овог управног спора.

Управни суд је, пре свега, констатовао да се приговори туженог органа и заинтересованог лица, којима се оспорава легитимација тужилаца за вођење овог спора, заснивају на пракси некадашњег Врховног суда, израженој у решењу У 6868/07 од 17.12.2008. године, у коме је заузет правни став да акционари циљног друштва нису овлашћени да захтевају доношење решења којим се налаже давање понуде за преузимање.

Наведено решење, међутим, поништено је одлуком Уставног суда Србије Уж 1182709 од 24.11.2011. године због повреде права акционара циљног друштва на правно средство и правично суђење, са образложењем да акционар чије се акције преузимају има несумњив интерес да учествује у поступку пред Комисијом за хартије од вредности, са напоменом да, иако се тај поступак води покреће по службеној дужности, исти се првенствено води у интересу акционара, те исти имају својство странке која учествује поступку у коме Комисија за хартије од вредности одлучује о обавези објављивања понуде за преузимање акција и поред тога што у Закону о преузимању акционарских друштава није изричито наведено ко су учесници у поступку преузимања. Уставни суд притом напомиње да, иако је заштита правног интереса акционара поверена Комисији, уколико таква заштита изостане, акционар је овлашћен да захтева од Комисије доношење решења којим се утврђује обавеза понуђача да објави понуду.

Поред наведеног правног става Уставног суда, Управни суд је имао у виду и да је одредбама члана 13. Закона о преузимању акционарских друштава ("Службени гласник РС", бр. 46/06...99/11), прописано да је понуђач обавезан да у року од 15 радних дана од дана настанка обавезе објављивања понуде за преузимање поднесе Комисији захтев за одобрење објављивања понуде за преузимање, саму понуду, скраћени текст понуде, текст обавештења о намери за преузимање и исправе из члана 20. став 2. овог закона (став 1.), као и да ће Комисија ће о захтеву из става 1. овог члана донети решење у року од десет радних дана од дана пријема уредног захтева и о томе обавестити Централни регистар (став 2.).

Полазећи од цитираних законских одредаба према којима се подношење захтева за одобрење објављивања понуде за преузимање решење које се по истом доноси везују за моменат настанка обавезе објављивања понуде за преузимање, а који моменат је, у складу са одредбама наведеног закона, одлучан за утврђивање чињенице да ли се акције циљног друштва сматрају ликвидним или неликвидним у том моменту, што за последицу има утврђивање њихове откупне цене у том моменту, Управни суд налази да акционар чије се акције преузимају има несумњив интерес да учествује у поступку пред Комисијом за хартије од вредности, а самим тим и да против решења које је у том поступку донето, покрене управни спор.

Управни суд је, испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе тужилаца А.А., Б.Б. и "В.В." доо ..., у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/2009), оценом навода тужбе, одговора на тужбу, списка ове управне ствари и речи са усмене расправе, нашао да је тужба основана.

Према наводима из образложења оспореног решења, понуђач "Г.Г." доо ..., овде заинтересовано лице, поднео је туженом органу дана 21.3.2016. године, захтев број 4/0-32-553/1-16, за одобрење објављивања понуде за преузимање акција циљног друштва "Ђ.Ђ.", уз који је приложио документацију наведену у оспореном решењу, на основу које је утврђено да понуђач има 1.343 акције са правом гласа циљног друштва, а "З.З." доо ..., као лице које заједнички делује са понуђачем, поседује 315.344 акција циљног друштва, што укупно износи 316.687 акција са правом гласа, односно 79,09%. Наведено је и да се понуда за преузимање односи на све преостале издате акције са правом гласа циљног друштва, односно 83.727 обичних акција, што чини 20,91% обичних акција, по цени од 2.550,00 динара за акцију, те да је обавештење о намери преузимања понуђач објавио 17.3.2016. године, а да је обавеза објављивања понуде за преузимање за понуђача, сходно члану 6. став 1. Закона о преузимању акционарских друштава, настала његовом куповином удела у "З.З." доо ..., чиме је индиректно стекао 315.344 акција циљног друштва и тиме прешао праг од 25% акција са правом гласа циљног друштва. Имајући у виду да захтев за објављивање и понуда садрже све податке утврђене Законом о преузимању акционарских друштава и Правилником о садржини и форми понуде за преузимање ("Службени гласник РС", број 10/2012), да је приложена прописана документација, као и да подаци у понуди за преузимање одговарају подацима у достављеној документацији, тужени орган је на седници од 30.3.2016. године утврдио да су се стекли услови за разматрање наведеног захтева.

Даље је наведено да цена по којој понуђач откупљује акције циљног друштва у понуди за преузимање износи 2.550,00 динара по акцији и иста је, према подацима из документације достављене Комисији, формирана у складу са чланом 22. Закона о преузимању акционарских друштава и чланом 10. став 2. Правилника, који се односе на утврђивање минималне цене по једној акцији када су акције циљног друштва ликвидне. На основу изнетог, тужени орган је закључио да понуда за преузимање акција садржи све прописане податке и да су испуњени услови за одобрење објављивања понуде, на основу чега је решено као у диспозитиву оспореног решења.

По оцени Управног суда, међутим, оспорено решење се не може прихватити као правилно и на закону засновано јер је, по налажењу Суда, донето уз повреду правила поступка прописану чланом 199. став 2. Закона о општем управном

поступку ("Службени лист СРЈ" бр. 33/97, 31/01, "Службени гласник РС" број 30/10), према којој образложење решења садржи правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

Законом о преузимању акционарских друштава ("Службени гласник РС", бр. 46/06...99/11), уређени су услови и поступак за преузимање акционарских друштава чије је седиште у Републици Србији, као и права и обавезе учесника у поступку преузимања (члан 1.), при чему су чланом 3. Закона прописана општа начела на којима се закон заснива, и то, поред осталих, и начела према којима: сви акционари циљног друштва имају равноправан положај у поступку преузимања (тачка 1)), при чему акционари циљног друштва морају бити потпуно, тачно и благовремено обавештени о понуди за преузимање, како би имали довољно времена да исправно оцене понуду, дефинишу своје интересе и донесу одлуку о прихватању или одбијању понуде за преузимање (тачка 3)).

Одредбама члана 4. Закона уређено је питање заједничког деловања и прописано да лица која заједнички делују су лица која сарађују међусобно или са циљним друштвом, на основу споразума, изричитог или прећутног, усменог или писменог, чији је циљ стицање акција с правом гласа, усклађено остваривање права гласа или спречавање другог лица у спровођењу поступка преузимања (став 1.), при чему се, сагласно ставу 2. наведеног члана Закона, сматра да заједнички делују лица која повезују околности у вези са стицањем акција, као што су: време или период у коме су стицала акције, место стицања, начин стицања, одредбе уговора о стицању, вредност стечених акција, друге околности које су довеле до стицања акција које указују на усклађеност у стицању или заједничкој намери лица (тачка 1)), чланови управног и надзорног одбора друштава која делују заједнички (тачка 2)), чланови управног и надзорног одбора са друштвима у којима врше наведене функције (тачка 3)), као и лица која су на скупштини циљног друштва предлагала именовање или разрешење чланова управног или надзорног одбора, или друге одлуке, за чије доношење је потребна квалификована већина присутних гласова и која су гласала за доношење таквих одлука (тачка 4)). Наведеним чланом Закона је прописано и да физичка и правна лица делују заједнички и кад једно од њих, посредно или непосредно, контролише друго или друга правна лица (став 4.), те да привредна друштва делују заједнички ако су међусобно повезана у смислу овог закона и закона којим се уређују привредна друштва (став 6.).

Одредбама члана 5. Закона прописано је да је успостављање односа заједничког деловања споразумом из члана 4. став 1. овог закона изједначено је са стицањем акција с правом гласа (став 1.), те да кад обавеза објављивања понуде за преузимање настане успостављањем односа заједничког деловања споразумом из члана 4. став 1. овог закона или у случају кад једно од лица која заједнички делују стекне акције тако да тим стицањем настане обавеза објављивања понуде за преузимање, свако од тих лица обавезно је да објави понуду за преузимање под условима и на начин одређен овим законом, а сматра се да је обавеза објављивања понуде за преузимање испуњена ако понуду објави било које од лица која заједнички делују (став 3.).

Одредбама члана 22. Закона о преузимању акционарских друштава уређено је питање утврђивања цене у понуди за преузимање акција циљног друштва,

тако што је прописано да се акције циљног друштва сматрају ликвидним у смислу овог закона када је обим трговања акцијама циљног друштва у периоду од шест месеци који претходи дану настанка обавезе објављивања обавештења о намери представљао најмање 0,5% укупног броја издатих акција с правом гласа, и када је најмање у три месеца тог периода обим трговања износио најмање 0,05% укупног броја издатих акција с правом гласа на месечном нивоу (став 1.), те да, када су акције с правом гласа циљног друштва ликвидне у складу са ставом 1. овог члана, понуђач је обавезан да у понуди за преузимање понуди најмање највишу цену од следећих цена прописаних ставом 2. наведеног члана закона, док у случају када акције с правом гласа циљног друштва нису ликвидне у складу са ставом 1. овог члана или нису укључене у трговање на регулисано тржиште, односно МТП, понуђач је обавезан да понуди акционарима најмање највишу вредност од следећих вредности: највиша цена из става 2. овог члана, књиговодствена вредност акција с правом гласа, процењена вредност акција с правом гласа у складу са законом којим се уређују привредна друштва (став 3.).

Полазећи од цитираних законских одредаба, Управни суд налази да је тужени орган пропустио да у образложењу оспореног решења да јасне и детаљно образложене разлоге на којима је засновао своју оцену у погледу законитости утврђивања цене по којој понуђач, овде заинтересовано лице, откупљује акције циљног друштва, већ је само констатовао да је иста, према подацима из достављене документације формирана у складу са чланом 22. Закона о преузимању акционарских друштава и чланом 10. став 2. Правилника. Ово стога што у оспореном решењу нису садржани наводи на основу којих се може несумњиво утврдити да ли се акције циљног друштва сматрају ликвидним или неликвидним у релевантном моменту прописаном законом, а што подразумева несумњиво утврђивање чињенице која се односи на моменат настанка обавезе објављивања обавештења о намери преузимања акција циљног друштва. Наведено подразумева претходно испитивање постојања заједничког деловања заинтересованог лица и лица на које је тужбом указано, и то: "Ж.Ж." из Италије и "Trentmoore" Ltd Лондон, у смислу цитираних одредаба члана 4. Закона о преузимању акционарских друштава, односно начина заједничког деловања у смислу члана 5. наведеног закона, као претпоставки за законито утврђивање чињенице која се односи на моменат настанка обавезе објављивања обавештења о намери преузимања акција циљног друштва, а самим тим и на чињеницу која се односи на ликвидност акција у моменту откупа, чиме се обезбеђује заштита интереса акционара, у смислу изнетог правног схватања Уставног суда.

Управни суд подсећа тужени орган да акције представљају власничке хартије од вредности на основу којих њихов ималац поседује део капитала привредног друштва, те самим тим исте представљају вид права на имовину, чије се мирно уживање јемчи Уставом Републике Србије и Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода. Стога је, по налазу Управног суда, обавеза Комисије за хартије од вредности, као самосталне и независне државне организације – регулатора тржишта капитала у Републици Србији, чији је основни задатак да обезбеди законито, правично, и транспарентно функционисање тржишта капитала и заштиту инвеститора, да, сагласно уставном налогу који се односи на правично одлучивање, своје одлуке којима, у оквиру свог законом утврђеног делокруга, решава о правима и на закону заснованим интересима акционара, заснује на потпуном и на закону заснованом образложењу.

Са изнетих разлога Управни суд је на основу одредаба члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде. Тужени орган је дужан да у поновном поступку донесе ново на закону засновано решење у овој ствари, при чему је везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка изнетим у овој пресуди, у складу са чланом 69. став 2. истог закона.

Суд је, с обзиром на исход спора по тужби, оценио да је захтев тужилаца А.А. из Словеније и Б.Б. из ..., за накнаду трошкова управног спора делимично основан у погледу захтеваних износа па су им на име састава тужбе и образложеног поднеска од 7.11.2016. године, досуђени износи од по 16.500,00 динара, што укупно износи 33.000,00 динара, а на име заступања на усменој расправи пред судом од стране пуномоћника из реда адвоката, износ од 18.000,00 динара, увећан за 50% на име заступања другог тужиоца, што укупно износи 27.000,00 динара, све у складу са одредбама Адвокатске тарифе ("Службени гласник РС", број 121/12), уз оцену да износи који су захтевани преко досуђених износа нису опредељени у складу са наведеном тарифом. Досуђени су и трошкови судских такси за тужбу, у износу од 390,00 динара и пресуду, у износу од 980,00 динара, сагласно одредбама Закона о судским таксама ("Службени гласник РС", бр. 28794...106/15). Следом изнетог, Суд је одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде, на основу одредаба чл. 66, 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом одредбе члана 153. став 1. и члана 163. став 1. Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС", бр.72/11...55/14).

Разматрајући тужбу тужиоца "Д.Д." доо Београд, Управни суд је нашао да иста није поднета у законом прописаном року, те је исту из наведеног разлога одбацио.

Суд је, наиме, имао у виду да је оспорено решење донето на основу одредбе члана 13. став 2. Закона о преузимању акционарских друштава, према којој ће Комисија о захтеву за преузимање донети решење у року од десет радних дана од дана пријема уредног захтева и о томе обавестити Централни регистар.

Одредбом члана 41. став 6. наведеног закона, прописано је да Комисија у решавању у управним стварима сходно примењује одредбе закона о општем управном поступку, осим ако овим законом није друкчије одређено.

У уводу оспореног решења је наведена и одредба члана 192. Закона о општем управном поступку, према којој на основу одлучних чињеница утврђених у поступку, орган надлежан за решавање доноси решење о управној ствари која је предмет поступка. која се односи на орган који доноси решење.

Како одредбама Закона о преузимању акционарских друштава није прописан посебан рок за покретање управног спора против решења Комисије за хартије од вредности донетог у смислу одредбе члана 13. став 2. Закона о преузимању акционарских друштава, Управни суд је оцену благовремености поднете тужбе тужиоца "Д.Д." доо Београд, ценио у односу на општи рок за подношење тужбе прописан одредбама члана 18. Закона о управним споровима, према којима се тужба подноси у року од 30 дана од дана достављања управног акта странци која је подноси или у законом прописаном краћем року (став 1.), с тим да ако органу овлашћеном за

подношење тужбе, односно заинтересованом лицу није достављен управни акт, орган, односно заинтересовано лице може поднети тужбу, у року од 60 дана од дана достављања управног акта странци (став 3.).

Полазећи од стања у списима предмета према коме је оспорено решење достављено "Г.Г." доо Нови Сад, дана 31.3.2016. године, као странци по чијем је захтеву решење донето, Управни суд је нашао да се почев од тог датума, сагласно цитираној одредби члана 18. став 3. Закона о управном споровима, рачуна рок од 60 дана за подношење тужбе од стране овде тужиоца "Д.Д." доо Београд, те да је тај рок истекао дана 30.5.2016. године. Како је тужба поднета 30.6.2016. године, Суд је оценио да је поднета по истеку законом прописаног рока за подношење, те је применом одредаба члана 26. став 1. тачка 1) Закона о управним споровима, у вези са одредбом става 2. наведеног члана Закона, одлучио као у ставу трећем диспозитива пресуде.

Суд је одбио захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на његов успех у овој правној ствари, те је на основу чл. 67. и 74. Закона о управним споровима, а сходном применом чл. 151. и 153. Закона о парничном поступку, одлучио као у ставу четвртом диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 11.7.2018. године, 12 У 7311/16

Записничар
Весна Иконић,с.р.

Председник већа-судија
Жељко Шкорић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СР/ИО